

Projekt

z dnia 16 listopada 2015 r.
Zatwierdzony przez .....

**UCHWAŁA
RADY MIASTA OSTROŁĘKI
w sprawie ustalenia nazwy ulicy w mieście Ostrołęka**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 2015r. poz. 1515 z późn. zm./ uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się, iż ulica położona w Ostrołęce na osiedlu Stacja, w rejonie ulicy Wypychy, nosić będzie nazwę **„Czesława Miłosza”**.
2. Szczegółową lokalizację ulicy określa załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Ostrołęki.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

UZASADNIENIE

do projektu z dnia 10.11.2015r. uchwały Rady Miasta Ostrołęki w sprawie ustalenia nazwy ulicy w mieście Ostrołęka

Z wnioskiem o nadanie nazwy nienazwanej ulicy położonej na osiedlu Stacja w Ostrołęce, stanowiącej własność Miasta Ostrołęki, wystąpiła właścicielka nieruchomości przylegającej, proponując aby ulicy nadać nazwę **ul. Czesława Miłosza**.

Czesław Miłosz (ur. 30.06.1911 r. w Szetejniach na Litwie, zm. 14.08.2004r. w Krakowie) – poeta, prozaik, eseista.

W 1929r. rozpoczął studia na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, skąd po kilku tygodniach przeniósł się na prawo, które ukończył w 1934r. Jako poeta zadebiutował w 1930 r. na łamach pisma „Alma Mater Vilnensis” wierszami **Kompozycja** i **Podróż**. W 1931r. został współzałożycielem grupy poetyckiej „Żagary” i współredaktorem wydawanego przez nią pisma, w którym publikował swoje kolejne wiersze.

W 1933r. ukazał się książkowy debiut Czesława Miłosza – zbiór **Poemat o czasie zastygłym**. Za debiut literacki otrzymał Nagrodę im. Filomatów.

W latach 1934-1935 stypendysta Funduszu Kultury Narodowej w Paryżu. Po powrocie w 1935r. podjął swoją pierwszą pracę zawodową w rozgłośni wileńskiej Polskiego Radia. W 1937r. przeniesiony do rozgłośni warszawskiej. Od 1940r. pracował jako woźny w Bibliotece Uniwersytetu Warszawskiego.

Pod pseudonimem Jan Struć aktywnie uczestniczył w podziemnym życiu literackim stolicy. Ukazały się wówczas **Wiersze** (1940) oraz **Pieśń niepodległa** (1942). Po upadku Powstania Warszawskiego schronił się w okolicach Krakowa. Po wojnie osiedlił się w Krakowie. Tam oddał się pracy twórczej. W 1945r. wydał jeden z najbardziej znaczących tomików poezji polskiej XX wieku **Ocalenie**.

Następnie wyjechał na placówkę dyplomatyczną do USA. Do Polski wrócił na krótko w 1950r. Kilka miesięcy później został mianowany sekretarzem ambasady PRL w Paryżu. Tam w 1951 r. nawiązał współpracę z Instytutem Literackim Jerzego Giedroycia i wystąpił do władz Republiki Francuskiej z prośbą o azyl polityczny. Od tego momentu Miłosz zaczyna publikować w paryskiej „Kulturze”. Motywy zerwania z PRL i emigracji przedstawił w eseju **Zniewolony umysł** oraz powieści **Zdobycie władzy**. Instytut Literacki wkrótce wydał także **Dolinę Issy** (1955) oraz **Traktat poetycki** (1957).

W 1960 r. przeniósł się do USA, gdzie otrzymał stanowisko wykładowcy a następnie profesora na Wydziale Literatur i Języków Słowiańskich Uniwersytetu Kalifornijskiego w Berkley. Przez kolejnych 20 lat łączył pracę uniwersytecką z twórczością literacką. Wówczas powstają tomiki poezji **Król Popiel i inne wiersze** (1962), **Gucio zaczarowany** (1965) oraz **Miasto bez imienia** (1969), a także zbiory szkiców **Prywatne obowiązki** (1972) i **Gdzie wschodzi słońce i kędy zapada** (1974).

W 1978 r. został uhonorowany Międzynarodową Nagrodą Literacką im. Neustadta, nazywaną „małym noblem”. W kolejnych latach rozpoczął cykl tłumaczeń biblijnych z hebrajskiego i greckiego.

W 1980r. otrzymał literacką Nagrodę Nobla. To wyróżnienie wpłynęło na zmianę stosunku władz PRL i pozwoliło mu w 1981 r. na pierwszą od 30 lat wizytę w ojczyźnie. Podczas jej trwania odebrał tytuł doktora honorowego KUL. Kolejne lata przyniosły poecie szereg wydań jego dzieł w językach obcych oraz deszcz międzynarodowych i krajowych nagród (m.in. Order Orła Białego, honorowe obywatelstwo Litwy). Ten okres to także czas aktywnej pracy twórczej. W latach dziewięćdziesiątych i na przełomie wieków zachwyty krytyków zdobyły tomy **Piesek przydrożny** (1997) oraz **To** (2000), a także szkic **Szukanie ojczyzny** (1992).

W 1993 r. Czesław Miłosz na stałe wrócił do Polski. Zmarł 14 sierpnia 2004 r.